

bliver derved et Tab paa 58,000 Kr. Hvis dette Skib nu skulde betale Skat af Brutto-Indtægten som af den højtærede Minister foreslaaet, saa vilde det komme til at betyde et yderligere Tab paa 33,000 Kr., og saa vilde det samlede Tab for dette lille Skib paa en Rejse fra New York til København blive 91,000 Kr. Havde det nu været et stort Skib paa f. Eks. 8,000 Tons, der var blevet befragtet og forsinket i samme Forhold, saa vilde Udgifterne være kommet op i hundrede Tusinder. Det var disse Udsigter til kolossale Tab, der medførte, at Rederne maatte standse Befragtningen af Skibe, og det bundede ikke i noget Ønske om at skræmme Regeringen.

Om Grunden, hvorfor Rederne maatte standse Nybygningerne, skal jeg bemærke følgende: Sammenligner man den Afgift, som efter den nu gældende Lov i Norge svares af et Skib paa ca. 8,000 Tons dead weight, altsaa af ca. 4,300 Tons Brutto Tonnage, med Afgiften af et dansk Skib af samme Størrelse, sejlene under det Lovforslag, som nu er foreslaaet, og begge Skibe i time charter, i hvad man kalder world trade — mellem Udland og Udland —, saa vil det norske Skib komme til at betale for et Aar 77,000 Kr., medens det danske Skib efter Lovforslaget vil komme til at betale for et Aar 643,000 Kr., altsaa 566,000 Kr. mere end det norske Skib. Det var det, der skræmmede Rederne fra at bestille nye Skibe, for de sagde som saa: Kan det ske, har vi saa Penge til at betale de nye Skibe med, naar Tiden kommer, da de skal betales? I øvrigt synes jeg, at dette Lovforslag søger at indføre en ny Samfundsordning i Søfartens Forhold, og naar man just har valgt at gøre dette første Forsøg med Skibsfarten, saa tror jeg, det er begrundet i, at dette Erhverv, som tilfører Landet saa store Kapitaler, kun har meget faa Udøvere, som lever spredt omkring i alle Landets Kystbyer og langs dets Kyster, saaledes at de ikke et eneste Sted har været i Stand til at samle saa mange Stømmer, at de kunde skaffe sig en Repræsentant paa Ting. De har derfor ingen politisk Indflydelse haft, og man har ikke taget noget Hensyn til dem. Dette Lovforslags Fremkomst skyldes maaske nærmest den Betragtning: dette Erhverv udøves kun af nogle faa Mennesker, dem kan man let kujonere, og i disse vanskelige Tider kan man maaske lettere faa en saadan Særlov igennem, der vil ikke blive gjort en saadan Modstand imod den, som hvis man havde angrebet

store Erhverv med mange Udøvere som for Eksempel Industrien eller Handelen.

Af hvad jeg her har udtalt, vil det høje Ting vistnok have faaet Indtrykket af, at Søfarten herhjemme har haft meget daarlige Forhold at arbejde under, under den parlamentariske Regeringsform, og Søfartens gode Dage ligger da ogsaa langt tilbage i Tiden. Man maa gaa helt tilbage til Enevoldskongerne, da Regeringen selv tog sig af Søfartens Velfærd, de var interesserede i Skibsfarten og den oversøiske Handel, de udrustede enkelte Skibe og hele Smaaflaader og sendte dem ud i Verden for at søge at oprette Kolonier, hvorved vi kunde faa Andel i den oversøiske Handel, som de saa bragte andre Lande store Fordele og Indtægter. Det lykkedes ogsaa os at faa Kolonier oprettet paa forskellige Steder, i Indien, i Vestindien og i Afrika, og vort Land har sikkert gennem Aarene faaet meget store Indtægter ind gennem disse Kolonier. Saa kom Krigen i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, og den lagde vor Skibsfart og dermed vor oversøiske Handel øde. Krigen kom til en Afslutning, men Skibsfarten rejste sig ikke igen og heller ikke vor oversøiske Handel. Maaske manglede Landet Kræfter og Erhvervets Mænd Mod og Evne til at gøre et Forsøg. Saa blev Kolonierne solgt, den ene efter den anden, og vort Flag blev halet ned paa Steder, hvor det havde vajet i Aarhundreder. Saa kom Krigen i 1864, og da den var forbi, mistede vi $\frac{2}{3}$ af den lille Flaade, vi endnu havde tilbage, den var paa ca. 200,000 Tons. De $\frac{2}{3}$ hørte hjemme Sønden Aa, de kom nu under fremmed Flag, og vi havde kun tilbage ca. 70,000 Tons, mest smaa Sejskibe. Herpaa skulde nu en ny Flaade bygges op, som igen kunde skaffe os Andel i Verdenshandelen. Mænd herhjemme, hvis Navne endnu mindes, tog Arbejdet op, og man dannede smaa Dampskibs- og Sejskibsselskaber paa forskellige Steder omkring i Landet, men de havde trange Tider med Konkurrence udefra og uden Støtte indefra. Naar jeg siger uden Støtte indefra, saa mener jeg naturligvis ikke, at de savnede de Foranstaltninger, som ethvert Land maa træffe af Hensyn til sig selv og til andre Lande, saasom at anlægge Havne, ansætte Lodser, bygge Fyrtaarne, udgrave Kanaler, lægge Bøjer ud og oprette Skoler og deslige, for det maa alle Lande gøre. Men jeg mener den Støtte udover disse Selvfølgeligheder, som Landene omkring os yder deres Skibsfart, som f. Eks. direkte Subventioner i Penge, og disse beløb sig for Krigen i de forskel-